

Diumenge, aneu a Castelló

V. P.

La cosa és ben fàcil. Des de València podeu agafar el tren a les cinc del matí (si agafeu el de les set, fareu tard) i plantar-vos a Castelló de la Plana ben d'hora. Diumenge que ve.

Si no us veieu amb la força suficient per a matinar tant o si, per exemple, veniu de Barcelona, és millor arribar-hi dissabte. Però, en qualsevol del casos, una de les millors coses que podeu fer el pròxim cap de setmana és viatjar a Castelló. Perquè està de festa.

Més consells: si opteu per dissabte, procureu ser a Castelló només dinar. Arribareu a l'hora de la cavalcada del pregó. Una cavalcada cívica i festívola on darrere del rei Jaime I i la històrica senyera desfilen tot de grups de danses, comparses, músics i festeres. I quan s'acabe el pregó, és cosa d'anar a fer una volteta, sopar i buscar un *cau* festívol on encauar-se.

A la nit, i com a mínim

La Magdalena, la festa de tot un poble

/ Cándido

aquesta nit, la festa està assegurada a Castelló. Als carrers, als caus, la plaça Major, el carrer del Mig o el polèmic «Messó del Vi». Els més agosarats inclús intentaran arribar ja a Sant Roc, i hi haurà qui passarà la nit esperant que arriben els caminants del matí.

Perquè la festa consisteix principalment en això: caminar. Recórrer, si pot

ser abillats amb la brusa negra, la canya, i les cintes al pit, els quilòmetres que separen Castelló de l'ermita de la Magdalena. L'antic emplaçament de la ciutat.

Les normes diuen que a les vuit del matí cal trobar-se ja al peu del Fadri per replegar al mercat la canya. Però més val espavilar-se i ser-hi un poc

abans. No fos cas que us quedàsseu sense. Perquè a la romeria assisteixen quaranta mil, seixanta mil persones.

I és una inacabable desfilada de castellonencs que, xino-xano, per les partides de tarongers i saltant la via del tren i la carretera, fan cap a l'ermitori blanc de la Magdalena. Abans, però, caldrà aturar-se a Sant Roc a pegar un mos.

Arribar a la Magdalena ja és més complicat. Si no sou dels primers, us haureu d'obrir pas entre les parades del peu de la muntanyeta. I al final arribaran les autoritats, quan ja us haureu comprat el rotllo; es desapararà una traca, els canonges diran missa i els joves s'alternaran per revoltar la campana de dalt l'ermita.

I a l'hora de tornar a Castelló, si esteu molt cansats o no teniu l'edat, procureu trobar un dels autobusos que l'ajuntament disposa al peu de la muntanya, o l'inefable «tren magdalenero». Siga com siga, arribareu tard a Castelló; si encara podeu, vegeu la desfílada de les gaïates, i, si no, cap a casa.